

LAUDATIO 26.)
IN DIVUM
IVONEM

Coram
ANTIQUISSIMA, AC CELEBERRIMA
UNIVERSITATE VIENNENSIS

DUM
In Basilica Divi Stephani Proto-Martyris
INCLYTA FACULTAS JURIDICA
DIVO TUTELARI SUO

Cultum Annuum solenni ritu persolveret;
D E F E R E N T E
PRÆNOBILI, CLARISSIMO, AC CONSULTISSIMO
D O M I N O

JOANNE CHRISTOPHORO
IGNATIO AIGNER,

U. J. D. Aulæ, Judiciorumque Advocato, Sac. Cæsareæ
Regiæque Cathol. Majest. Supremi Aulico-Mareschallici Judicii Assessore
nec non Eminentissimi, ac Celsissimi S. R. E. Presbyteri Cardinalis, S. R. I. Principis
& Archi-Episcopi Viennensis de Kollonicz, Consiliario Consistoriali, ac
Inclytæ Facultatis Juridicæ p. t.

DECANO SPECTABILI.

D I C T A

A PRÆNOBILI, AC DOCTISSIMO DOMINO
ANTONIO FERDINANDO
HAYMERLE,

AA. LL. & Phil. Magistro, J. U. in secundum Annum Auditore
Anno Salutis M. DCC. XXXIX. Mense Majo, Die XIX.

EXCELLENTISSIMO,

AC

ILLUSTRISSIMO

DOMINO, DOMINO

**JOANNI
FERDINANDO**

SAC. ROM. IMP.

COMITI

A

KUEFFSTEIN,

Libero BARONI in Greillenstein, Domino
Dominiorum Rettschiz, Kardasch, Zagging-
& Pixendorff,

Sacrae Caesareae, Regiaeque Catholicae Majestatis

**CONSILIARIO INTIMO ACTUALI,
CAMERARIO,**

AULÆ PRO-CANCELLARIO,

INTIMIQUE RESERVATI ÆRARIJ AULICI

DIRECTORI,

Nec non in Archi-Ducatu Austriae tam supra, quam infra
Onasum Supremo Hæreditario Suppellectilis Argentariae

PRÆFECTO,

Domino, ac Patrono meo

GRATIOSISSIMO.

EXCELLENTISSIME,
AC
ILLUSTRISSE,
DOMINE, DOMINE COMES
PATRONE
GRATIOSISSIME

*D*atere leve hoc folium Am-
plissimo Nomine Tuo gloriari,
ut vel sic meam in Te obser-
vantiam testari liceat, quando
summis Tuis de Romano Imperio, Patria,

Reque publica meritis effecisti, ut Te dignum dare nil possēmus. Habes quidem domestica Majorum Tuorum decora, quorum susceptæ pro Patriæ salute curæ grati etiamnum animi a nobis recordationem postulant, sed cum in Te intuemur, quæ in aliis divisa vidimus, in Te uno collecta demiramur. Non commemorabo Illustrissimi Generis Tui claritatem, quam cum a Majoribus Tuis summam acceperis, ad posteros majorem transmittis: potes hanc acceptam Fortunæ debere, Te ipsum alteri debere non potes: debuerat Sublimis esse Tua nascendi Conditio, ne Fortunæ iniquitate lateres: quanquam, si & hæc defuisset, laterere non poteras, quando Tua Te merita Fortunæ casibus Superiorem effecerunt. Debet Tibi incolumitatis suæ partem non modicam Romanum Imperium, cujus commoda Sapientissimis Consiliis promovisti, tum maxime, cum ad complures ejusdem Principes, ac Electores missus es, ut maxima Tua in rebus agendis dexteritate summi momenti negotia pro Reipublicæ bono conficeres: ubi summa, Tuæque solum Virtuti propria felicitate id consecutus es, ut, cum Te primum conspicerent, omnium
Tibi

Tibi animos mire devincires : quanta porro
Sapientia , quantoque Imperii totius emolu-
mento hoc munere tam illustri , tamque ar-
duo functus sis , norunt ii potissimum , qui Te
ad res tantas pertractandas delectum sibi etiam-
num gratulantur. Qua vero Integritate , ac
Providentia in amplissimis , quæ nunc admi-
nistras , officiis verseris , vel illud argumento
esse debet , quod Augustissimo Cæsari cumpri-
mis pretiosus existas , Patria vero , ac Respub-
lica , quam tantopere ornas , & promoves , Te
sibi cuperet immortalem. Tot inter Aulae ,
bonique publici curas exiguum hoc munus be-
nigno aspectu dignare , in quo dum IVONEM
Sanctissimum pauperum Patrem , & Justitiæ
Defensorem legis , quid nisi imaginem Tuam
conspicis , qui erga egenos mire beneficus , er-
ga omnes comis , ac facilis , in Judiciis re-
ctus , & integer , æquitatis denique , ac Justi-
titiæ amantissimus merito Tuo apud omnes
audis. Superi Te itaque & Reipublicæ , &
Patriæ dulcissimæ , & bonis omnibus quam
diutissime servant incolumem : mihi quoque ,
cui ad hos conatus Nomini Tuo inscriben-
dos , & summa mea Tui observantia , & com-
B perta

perta Tua erga omnes Comitatus animos addi-
dit, indulge, ut æternum dici, & esse pos-
sim.

EXCELLENTISSIMÆ,
AC ILLUSTRISSIMÆ

DOMINATIONIS TUÆ

Devotissimus Client

ANTONIUS FERDINANDUS
HAYMERLE, J. U Auditor.

ORATIO.

Cum Virorum, quos præcæteris illustres aliquando fuisse accepimus, memoriam religiofiore cultu prosequi nos oportet, tum eorum præcipue, quos & studiorum ratio, & vitæ ipsius institutum nobis arctius conjunxit. *Reverendissime, Perillustri, ac Magnifice Domine Universitatis Rector! Prænobilis, Clarissime, ac Consultissime Domine Inclytæ Facultatis Juridicæ Decane Spectabilis, Inclyta Facultas Juridica, Senatus, Populusque Academicæ.*

Equidem, quantum a Viris, quos omnibus retro sæculis minime vulgares numeravimus, in Jurisprudentiam hanc no-

stram dignitatis profectum sit, abunde
semper intellexisse mihi videor, tamen
hodie, cum in IVONEM Juris-Consultum
Sanctissimum oculos conjicio, amplius
etiam aliquid, digniusque deprehendo.
Ea de causa recte, sapienterque a Majo-
ribus nostris constitutum existimo, ut il-
li potissimum annuos honores Ordo hic
noster decerneret, & singularem ante
alios omnes cultum tribuendum judicaret.
Tametsi enim non deessent integerrimi
Justitiæ Præsides, quos non minore, quam
IVONEM, jure nostros diceremus, ego
tamen illorum gloriæ partem non modi-
cam ad alios quoque pertinere, hunc ve-
ro & studiorum similitudine conjunctio-
rem nobis extitisse arbitror, & tanto plus
ab eo splendoris Ordini nostro accedere.
quanto magis non modo proprium nobis,
sed domesticum etiam, ac familiarem ha-
bemus. Neque enim IVO Ecclesiastico
adscriptus Ordini minus noster dicendus
est, quando Jurisprudentiæ conditio non
humanis duntaxat limitibus definitur.

Talem

Talem itaque, tantumque Virum, tam proprium Facultati nostræ, domesticumque decus laudaturus Orator in eo primum elaborandum mihi duxi, ut dignum ejus magnitudine laudationis genus deligerem, tum, ut ne quid a vobis, atque Ordine hoc vestro alienum adferrem. Quod tamen, etsi non ignoro, quam cumulate ab aliis, qui ex hoc loco ante me verba fecere, sit præstitum, tamen, quando de Divi hujus meritis laudationis argumentum deficere Oratorem nunquam potest, id agam, ut, quantus IVO fuerit, ex me quoque intelligatis.

Quod ut clarius oculis vestris objiciam, binas in partes Orationem omnem disper-tior, quarum prima IVONEM in ter-ris olim pauperum, altera vero nunc in coelis Amplissimi Juris Consultorum Col-legii Patronum, ac Defensorem exhibebo. Quod cum præstitero, perorabo.

Quantum, quamque illustre sit Justi-tiam tueri, oppressamque defendere, ne-minem vestrum esse arbitror AA., cui per-spectum non sit: at vero in Justitiæ de-

ensione sic versari, ut eorum potissimum
procuracionem suscipias, qui ob rerum
domesticarum angustias a defensoribus in-
opes esse solent, majus aliquod integerrimæ,
& ab omni rerum suarum studio
alienæ mentis argumentum existit. Quis
autem unus vestrum in rebus ab IVONE
gestis tam peregrinus est, & hospes, ut,
quibus ille curas suas, conatusque omnes
potissimum addixerit, ignoret? quem
unum latere potest, quantum ab eo in
pauperibus non tuendis modo, sed juvan-
dis etiam, fovendisque sit elaboratum?

Perpendite tantisper cum animis ve-
stris AA. IVONEM duarum Ecclesiarum
Rectorem, duorum Trecorensis Ecclesiæ
Antistitum Vicarium, a Parentibus præ-
terea & generis claritatem, & substantiæ
vim non modicam indeptum. Quid illi
ad potentiam, quid ad summas etiam
opes congregandas defuisse existimatis?
quis non tacita quadam admiratione de-
fixus hæreat, cum eum victu, quo vix
vitam toleraret, usum, veste tectum
vilissima, re familiari tam arcta, modica-
que

que instructum fuisse intelligit, ut egenus omnino, rerumque omnium inopia pressus videretur? in quos sumptus amplissimæ Parentum substantiæ, in quos ditissimi e muneribus tam claris fructus abierunt? in quos vero, nisi in miserorum egestatem omni ope levandam? quid enim spatiosæ illæ ædes ab IVONE conditæ? quid penus cibaria omni alimentorum genere instructa? quid vestes tanto numero comparatæ? quid verba in foro tanta contentione prolata? quorum hæc comoda, quorum auxilia, quorum defensionem spectabant? quorum ille causas in foro egit frequentius? quorum bona, famam, & fortunas defendit acrius? a quorum cervicibus interitum sæpius est amolitus? quid egenorum ille clamor communem omnium Patrem appellantium? quid turmæ pauperum ante illius ædes, tanquam certum perfugii locum collectorum? quid festivæ illæ voces, quibus ab IVONE digressi mirifice se recreatos, quin famam etiam, fortunasque suas servatas lætabantur? Deum immortalem! quid tan-

dem erit miserorum defensionem suscipere, si hoc non est? quem in egenis iuvandis thesauros etiam suos exhausisse dicemus, si IVO non exhausit?

At vero egenorum me defensorem in IVONE ostensurum receperam, & ad id delapsus sum, ut etiam Patrem exhiberem. Verum est hæc excelsarum mentium domestica quædam virtus, ut tueri non contentæ, quos ope destitutos vident, ad eos etiam omni studio fovendos assurgant, quin, quorum fortunas augere de suis possint, etiam ultro requirant: Divinæ in hoc menti quam simillimæ, quæ, cum ipsa sibi sufficiat, potentiæ suæ opes, ac cumulos mortales ornando demonstrat, rogarique gaudet, ut precantium possit vota largiendo superare.

Neque vero tanto pauperum amore captum fuisse IVONEM quis existimet, ut in protegendis eorum rebus Justitiæ deesset; quem enim ille defendit unquam, cuius causa æquitate laboraverit? quam actionem tuendam suscepit, cuius justitiam non aut ante perspexerit, aut, si per-

cere

spicere non licuit, eam jurejurando confirmari desiderarit? an vero hoc Justitiæ non cumprimis proprium, agendis æquissimis pauperum causis operam suam sic addicere, ne ob rei familiaris angustias Patronis destituti jus suum exequi non possint? Ego certe sic existimo, si quid est, quod ad illius integritatem promovendam potest plurimum, hoc esse debere, tantoque plus in eo gloriæ, ac splendoris existere, quanto minor lucri ex ea re capiendi spes, aut cupiditas est adjuncta.

Intelligitis, opinor, AA. quantum in tuendis, juvandisque pauperibus IVO defudarit, quorum præcipue commodis non modo amplissimam, qua instructus erat, Jurisprudentiæ peritiam, eloquentiæque vim, qua pollebat, maximam addictam voluit, verum etiam levandis eorundem miseris opes suas omnes, ac vectigalia exhaustit. Nunc ad illud venire me oportet, ut, quantum in IVONE præsidium Amplissimus hic vester Juris Consultorum Ordo in coelis acceperit, intelligatis.

D

Vestro

Vestro hic ego potissimum utar testi-
monio, qui, quantum IVONIS Patro-
cinio debeatis, & taciti agnovistis sæpe-
numero, & publica etiam confessione te-
statum voluistis. Quid enim frequentis-
simus hic ad colendam annua veneratione
Divi hujus memoriam concursus vester?
quid sacra illa ædes, quam ejus honori ex-
truendam Majores vestri curarunt, quam
vos tanto studio & visitis, & ornatis?
quid innumera alia gratissimi in eum animi ve-
stri monumenta aliud loqui videntur,
quam summis vos ab illo beneficiis de-
vinctos, quanta sollicitudine causam ve-
stram etiamnum agat, cultu hoc publico
contestari.

Et vero quidni agat causam vestram
in coelis IVO, quos, cum inter homi-
nes viveret, tantopere dilexit, quorum
institutum toto pectore complexus est,
quorum in gremio ad insigne illud sancti-
tatis fastigium evasit? quidni Ordinis Ve-
stri curam apud Deum gerat, quem tan-
ta sibi religione addictum, tam promo-
vendi honoris sui studiosum intuetur? Sa-
ne,

ne, si, quibus arctius conjuncti sumus, quique præ aliis melius de nobis sunt meriti, eorum etiam curam, ac studium ad nos potissimum pertinere arbitramur, quid defensione Facultatis Vestræ IVO- NI antiquius esse debeat, non apparet.

Quam vero præclare vobiscum tum agatur, quamque egregie rebus vestris tanto Defensore consultum sit, nemini ignotum esse potest, præterquam ei, qui, aut quantus IVO sit, aut quantam apud DEUM omnis generis clientes tuendi potestatem acceperit, ignorat. Adeone autem non vestri modo, sed & sui immemorem IVONEM existimare fas erit, ut, cum tantum precibus a DEO suis tribui videat, illis desit potissimum, a quibus & memoriam suam religiosius agi, & sua diligentius premi vestigia conspicit? adeone illius, quam, cum in mortali hac vita degeret, tanto in pretio habuit, Justitiæ oblitum credemus, ut illius Defensores non sibi cum primis tuendos, fovendosque arbitretur?

Ego profecto sic existimo, si etiam cætera deessent omnia, vestris tamen pe-
D 2 287
riculis

riculis, vestraque summa in Justitiæ integritatem conservandam voluntate ad vestri amorem, vestrique studium eum incitari oportere. Nunc vero, ubi ordinem vestrum omnem Aris sui advolvi supplicem, seque Patronum, ac Defensorem tanta animi contentione deposci videt, quid acturum arbitramini? si accedant vestra in IVONEM merita, si Justitiæ amor, si Virtutum illius in vobismet ipsis exprimentarum studium, quantæ illi curæ non vos modo, sed & res, fortunasque vestras omnes futuras existimatis? quid non dabit supplicibus, quos vel non rogatus gaudet defendere? quid non aget vestris devinctus meritis, qui, si etiam hæc abessent, Ordini se vestro proprium, intimeque conjunctum sua sponte confitetur?

Quanta vero inde in vos bona, quanta in Jurisprudentiam universam commoda proficisci est necesse! DEUM immortalem! quis vel cogitare, nedum verbis complecti satis queat, quantam sitis in IVONIS Patrocinio felicitatem consecuti? Possent hic ego enarrare amplissima, quibus

bus illius tumulum DEUS illustravit, prodigia, possem recensere summa, quæ in omne hominum genus ab eo collata sunt, beneficia, possem denique commemorare singulares illas gratias, quas dicati ejus nomini Gandavi, Mechliniæque Amplissimorum Virorum coetus accepere, atque vel ex his, quam in vobis ornandis munificus futurus sit, luculento satis argumento deducere; sed quoniam temporis angustiis ab ea re pluribus pertractanda prohibeor, insignem tamen vestram, quam tanto Defensore adepti estis, felicitatem non possum non vobis impense gratulari.

Pergite porro, Viri Clarissimi! cujus memoriam tanta religione, frequentiaque colitis, ejus virtutes, & summa, quæ in Jurisprudentiam contulit, merita, quemadmodum facitis, imitari. Pergite Patriam Sapiencia vestra tueri, Cives servare, Justitiæ integritatem defendere: IVONEM rectissimis vestris studiis faventem, rerumque vestrarum Defensorem habetis. Hic vos Patriæ, bonisque omnibus servabit incolumes, hic conatus, quos pro Patriæ,

Reique publicæ salute summa cum laude
suscepistis, & promovebit, & proteget,
hoc stante & Jurisprudentiæ studio, & Ju-
stitiæ Defensoribus sua semper constabit
gloria, & integritas, quem, cum in terris
esset, pauperum, postquam cœlo receptus
est, Amplissimi Juris Consultorum
Ordinis Patronum, ac
Protectorem

D I X I.

